

מקור 1 | במדבר פרק יא פסוקים כו-כט

וַיִּשְׁאָרוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתִּנַּח עֲלֵהֶם הַרוּחַ, וְהִמָּה בְּכַתְּבִים, וְלֹא יֵצְאוּ, הָאֵהָלָה; וַיִּתְנַבְּאוּ, בַּמַּחֲנֶה. וַיִּרְץ הַנֶּעֶר, וַיִּגֵּד לַמֶּשֶׁה וַיֹּאמֶר: אֶלְדָּד וּמִידָד, מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה. וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרְיוֹ, וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי מֹשֶׁה, כָּלֵאָם. וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה, הַמְקַנָּא אֶתָּה לִי; וּמִי יִתֵּן כָּל עִם ה', נְבִיאִים כִּי יִתֵּן ה' אֶת רוּחוֹ, עֲלֵיהֶם.

מקור 2 | מדרש תהילים על פרק יד פסוק ז

שני פעמים כתוב בספר תהילים "מי יתן מציון". אחד בספר ראשון, ואחד בספר שני, ולמה? אמר ר' לוי, הרב אמר אחד והתלמיד אמר אחד. הרב [=הקב"ה] אמר אחד: "מי יתן והיה לבבם זה להם". והתלמיד [=משה] אמר: "ומי יתן את כל עם ה' נביאים". לא דברי הרב ולא דברי התלמיד מתקיימין בעולם הזה. אבל לעולם הבא שניהם מתקיימין.

מקור 3 | הלכות יסודי התורה פרק ז הלכה א

מיסודי הדת, לידע שהאל-ל מנבא את בני האדם; ואין הנבואה חלה אלא על חכם גדול בחכמה, גיבור במידותיו, ולא יהיה יצרו מתגבר עליו בדבר בעולם אלא הוא מתגבר בדעתו על יצרו תמיד, בעל דעה רחבה נכונה עד מאוד.

מקור 4 | יואל פרק ג פסוקים א ב

וְהִיָּה אַחֲרַי כֵּן, אֲשַׁפּוֹף אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר, וְנִבְּאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם; זְקֵנֵיכֶם, חִלְמוֹת יַחְלְמוּן; בְּחֹרֵיכֶם, חֻזְיוֹת יֵרְאוּ. וְגַם עַל הָעֶבְדִּים וְעַל הַשְּׂפָחוֹת, בְּיָמִים הָהֵמָּה אֲשַׁפּוֹף אֶת רוּחִי.

מקור 5 | איגרת תימן

אבל יש אצלנו קבלה גדולה ונפלאה, קבלתי אותה מאבי שקבל מאביו ומאבי אביו והוא קיבל הדבר וכן הדבר עד תחילת הגלות של ירושלים. . שבנבואת בלעם רמז שתחזור הנבואה לישראל אחר שתפסוק מהם. . ואין ספק שחזרת הנבואה היא הקדמת המשיח,

שנאמר יואל ג, א "ונבאו בניכם ובנותיכם" וגומר.

מקור 6 | מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים עמודים שנג"ה

החכם האמיתי בחכמת האמת יכול להשיג בחכמה עילאה בעולמות עליונים עד שישגיג בחכמה עילאה העתידות. אבל בהשתלשלות העולמות יכול להיות שיתהפך הדבר. . מה שאין כן בחינת נביא, ניב שפתים, הוא בחינת דיבור, הוא אמר ויהי, כי וברוח פיו כל צבאם כו', ולכן אם בא הענין בהשתלשלות עד שהגיעו לבחינת דיבור בנביא - בודאי יקוים כי כבר נעשה...

אם היה הדבר בא לפיו של נביא - בודאי יקוים בלי שום שינוי, כי בחינת אלקות שמתגלה למטה לבחינת דיבור שיבוא זה בעולם - הוא חיות זה העולם וקיומו, וברוח פיו כל צבאם כו'. על כן כל דברי ה' ביד הנביאים לא נפל דבר ארצה אפילו קוצו של יו"ד.

מקור 8 | דבר מלכות פרשת שופטים אות יא

ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בניי וכל האנשים דדור זה .. עד - הנבואה העיקרית - הנבואה ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא".

- ועפ"ז ישנו גם מענה על השאלה ששואלים על כך שמדברים לאחרונה שהגאולה באה תיכף ומיד ממש - לכאורה: כיצד זה יכול לעבור ולהצליח בצורה חלקה כל כך; כיצד יגיבו בני הבית על זה, ומה יאמר העולם על כך?! והמענה הוא .. כל עניני הגאולה התחילו כבר ("כבתחלה") וכבר נמשכו ונתקבלו בעולם הזה הגשמי התחתון שאין תחתון למטה ממנו (בבחי' "ויועציך כבתחלה") - לא יהי' פלא כאשר הגאולה באה תיכף ומיד ממש!